

88 89 DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,
VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCAE,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS,
mane discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis decimâ-tertiâ
mensis Decembris. An. Domini M. DCC. LXX.

M. BENJAMINO-MICHAEL SOLIER
Doctore Medico, Præside.

An Thymus in foetu nutritioni inserviat, pulmonumque vices gerat.

I.

NULLA fane ætas ardentius quam nostra, & solertiùs, rebus tūm anatomicis, tūm & Physiologicis indagandis, incubuit, in competiendis nulla felicior, nulla theoriam tot experimentis fulcitur, usque instituit; attamen cum ad veritatem lenta sit mentis humanae, umbris sēpē sēpius delusæ, & à recto itinere deductæ, progressio, permulta superfunt detegenda, quæ densiori adhuc sub caligine latent. Eorum quæ ad foetus primordia spectant, non nulla densissimis obclari tenebris nemo diffitebitur, quam plurimæ licet agitaverint viri in arte nostrâ oculatissimi quæstiones, quam doct̄a flama licet cumulaverint tum experimenta, tum à similitudine cum animalibus deducta ratioēcina, omnibus apertum est; sed cum meræ hypotheses, nullis innixæ argumentis, in medium proferantur, cum aliundè ab indagatione veri, vepres ac spinæ, curiosam physici mentem minimè detergere debeant, improbari non pertimescam, si systematis nondum in scholis propaginati præconem me prositear; satis erit votis, si non facem in re obscurâ prætulisse, sāltem veritatis limina salutasse videar; probando Thymum in foetu, non solum ipsius inservire nutritioni, sed etiam strūcturâ hanc absimili, pulmonum vices gerere. Ex eo nomen fortiri dicitur Thynius, quod Thymi folium referre visus fuerit. Apparet in superiori thoracis parte, pone musculos sterno infertos, partim in eâ cavitate, partim extrâ in imo collo subfudit (a): circumdatur fabricâ cellulosa mediastini, cuius ope cum pericardio leviter connectitur: incumbit truncis aorta, & venæ cavae superioris (b). Primo intuitu Thymum unam eandemque massam dices, vigilantiūs vero si scruteris, plurimis illum coalescere lobis deprehendes, inter quos eminent duo volumina sēpius insigniores. Arterias accipit è diversis prodeentes propaginibus, è mammariâ præfertim internâ, aliâs è subclaviâ, aliâs è thyroideâ, nusquam verò è carotidibus illus. afferente Hallero (c). Venæ à thyroideis inferiobus, & subclaviâ imprimis sinistrâ oriuntur. De nervis quid statuendum, nondum liquet: eos Wärtonus, Drakius, Heisterus, Lieutaud, à pari vago aut intercostali ortum ducere existimant. Quod ad vasa lymphatica spectat, Cowperus (d) quam plurimis ad ductum thoracicum prōsipientibus Thymum scatere annotavit: Dionisius, Heisterus, Wartonus, quædam depinxere in venam subclaviam confluentia.

(a) Hall c. 1.
p. 101.

(b) Hall.
p. 108. non
in citiori vni
tione è putat
Verheicenus.

(c) T. 2. p.
471.

(d) Tabula
21.

PER SPEC T O ad extus Thymo , intimam illius fabricam attentis perlustramus oculis. De cā varias abiere in sententias plurimi nec insimioris notæ anatomistæ : glandulosam alii , alii vesiculofam pronunciarunt illius fabricam. Litem componere sola valet autopsia. Jām verò Thymum constat plures in lobos dividi , quorum notabiles duo , & mole grandiores , membrana cellulosā inter se conjuncti , manifeste distinguntur. Duos inē Thymos , dextrum unum , alterum sinistrum , nonne suadet pulmonum similitudo , & ab anatomicis accepta divisiō. Uterque in minores lobulos laxā celluloſaque telā connexos variè & multifor- miter separatur , eaque divisiō oculo vel etiam nudo conspicī potest. In utrāque parte cavitās hiat insignis , figuram Thymi referens , lacteā plerumque materiā turgida , in quam adactus facile flatus per omnes diffunditur lobulos , sic tamen , ut dum Thymi pars una tumet , jaceat altera. Certissimam hanc structuram ab omni dubio vindicarunt experimenta ab Hallero tentata (a) , quæ cūm saepius iterata fuerint in recens editorum infantum cadaveribus , constanti naturæ lege , similem eam constanter ob oculos posuere. Idem & afferunt à Duvernoi eximiæ paucis ab hinc annis juris publici factæ observations : præter enim cavitates à Bartholino & aliis detectas , Thymi divisionem in lobulos cum substantiā quādam adipi simili , lobulorum parietibus interpositā , oculis patefecit. Ex doctissimi viri observationibus , Thymus ē cadavere sano resectus , in vaseque igni impositus , adipis ad instar , liquefactus fuit . omniq; solutus colore ; nec satis : annotavit infuper deprehendit cavitates in iis scētūs partibus , quæ immutari vel obliterari solent : huic adsum exemplū glandulæ renales Eustachii , quæ licet indurata apud adūlturn , facile tamen distractionem patiuntur , ita ut in ipsis sicut & in Thymo , cavitates distinctas de novō conspectui se prodant. Tantorum virorum dictis ac scriptis fidem paululum renuit sagacis nec non ingenioſe mentis vir D. Morand , S.

(b) Crim. Acad. 1719. p. 533. hujusce Scholæ Magister , sibi nova tentanda propotuit experimenta (b) , quibus organi . quod molis suæ ratione , non nisi maximi debet esse emolumenti in foetu , strūturam ac usus illustrare valeret. Immeritos foetuum humauorum , nec non aliorum animalium Thymos , intrā brevissimum temporis pūctū perficieū inturgesce vidit , ita ut ipsorum duplō major fieret volumen , ac hujus distensionis ope , varias sub oculis dari cellulas , quibus conflatur Thymus : mediante tubo , aërem insufflavit in maceratum Thymum , injectā ligaturā dein exsiccationi commisit , & disiectione , cellulæ supra dictæ manifeste apparuerunt ; undē usus inter , aliquid similitudinis suspicari jam licet.

I. I.

D E usu Thymi jam pridem nulla agitaretur controversia , si Ruischius quod sibi primū finixerat vas excretorium , verè detexisset , & anatō istarum oculis præbuisset cernendum ; at eum falsā delusum imagine , suo brevi cecidisse gaudio apud omnes jam conflat , vas enim sanguiferum infexerat , quod canalis excretorii dotes referens , pro eo describere properaverat (a) . Deficiente igitur tali ductu , non mirum quod incertus jamdiu , remanserit organi usus ; quare multiplices excitatæ fuerunt sententiae , in quibus colligendis , tempus ac oleum perderet indagator. Rationi consonas magis hīc tantū perlustrabimūs. Cowperus (b) Thymum habet pro diverticulo chyli per ductum thoracicum copiosè affluentis , ne nimis affatim misceatur sanguini. Haud absimilis est Verrheyenī (c) , sententia sed infuper addit , ab ipso humorem in pericardio contentum stillari. Quatuor Thymo functionum species assignat Bidious (d) .^{1.º} Tempore gestationis superiore pectoris partem adimplendo , depresso nec dum aëre distensos pulmones comprimit .^{2.º} Tenuioribus costarum cartilaginibus fulcimentum præbet .^{3.º} Lymphatica illius visceris vasa , ad ductum thoracicum abeunt , huicque muneri ad

(a) Advers. Anat. n.º. 7.

(b) Veri ex-
yen. Anat.
Suppl.

(c) In opere

Anat.

(d) Manu-

the. A late-

lib. 3.º 15.

animalis diem usque supremum demandatur. 4º. Ab eo, mediante ejus involucro exteriore, vasa nervique sustinentur ac proteguntur. Hæc si vel leviori submittas examini, fragilibus argumentis superstruēta, ultro desereres (e). Alii quod lymphæ vel seru in oœconomia animali sit superfluum, inibi stagnare contendunt. Afferunt nonnulli (f) adesse humorem chylosum in Thymo, & ibi præparationem quamdam experiri, ita ut fluidior, & tenuior evadat, per intimam lymphæ eò loci separatae commisceat; quæ propter contendit Heisterus, Thymum haud secus ac glandulas mesenterii, lympham fecernere, quæ inde per vasa sua diffunditur in canalem thoracicum. Subodoratus est Bafius (g) pulmonum vices gerere Thymum; sed confusè, & tantum in eo quod fluiditatem sanguini conciliat. Similia ferè suspicatus est Diemerbrohek (h), nec dilucidius. Patet igitur ex hactenus dictis, quam lèntè quoad illam partem Phyiologia profecerit.

I V.

IN eo consentiunt omnes qui ad enucleandam Thymi structuram plurimum elucubrare, quod in lucem edito animali, sensim sine sensu decrescat illa pars, & absoluta fiat illius obliteratio, quod humor lacteus in Thymo infundatur, unde color albido ipsi tribuitur; quod vasis turget lymphaticis, quæm facilis injecto liquori ad thoracicum canalem pateat aditus nemo nescit; binas insigneas cavitates quidam delineavere, sed ultra progredi non licuit. Ad aliquid conjiciendum in re obseurâ, solam in adulto perpendas organi obliterationem, nonne primum erit inferre illius usus ad solum spectare foetum? Qui igitur Thymi usus relativè tantum ad foetus vitam ac conservationem explicando non impar exfugget, hic unus nodum solvere valebit. Jam clarior dicendis elucescat dies, si face anatomicâ melius collustratam supra laudati D. Morand prosequar theoriam (a). Sanguinem unde foetus haurit alimentum, effundit placenta, ab utero excipiens lacteum quem fecerit humorem; quæ in pellecile dices, immediatè è venâ umbilicali, ad simum usque venæ portarum cogitur, unde per canalem venosum ad venam cavaam confluit, dein ad cor appellat: nullum adhuc subiit colatorium, nullam ergo vel elaborationem vel defæcationem expertus fuit; jam vero peculiari quodam attritu indiget: denegant pulmones opus, donec grave in ipsis imperium exerat aër. Quonam igitur organo, pulmonum vices gerentur, miscebuntur laticeis vitalis particulae, & eam subiunt præparationem, s.u mutationem, quæ non solum ad vitam, sed ad nutritionem ac incrementum delicatissimi corporisculi fiant idoneæ. Thymum viviparis tantum animalibus (b), suppeditavit natura. Cujus ope, ita foetus substantiæ accommodatus elicitor tucus, ut facile intra fibras tenerimas irrepatur, nec debilem illius compagem ullo modo gravare possit. Crassior enim sanguinis pars vesiculosam Thymi texturam ingressa, cum lymphæ eò loci secretâ, misceatur, di. iditur, attenuatur; dein blandus latex per vasa lymphatica, in massam communem infunditur, siveque modo aptissimo foeti parantur sanguificatio, ac nutritio. Singularis pulmonum inter & Thymi fabricam similitudo probata, nonne similitudinem & arguit non mediocrem inter usus utriusque, diverso quidem mechanismo excernendos, sed ad eundem finem tendentes; aliunde vix in motum actis pulmonibus omnis cessat actio Thymi, decrescit continuè ad absolutum usque obliterationem. Pulmonum ab aëre expansionem, minime requirebat sanguinis circuitus in foetu jam vigens, ast infanti aere viventi, plures ac copiosiores erant resarcendiæ jaæture; abundantior ergo substantiæ nutrientis præparatio, promptior hæmatosis, grandius desiderabant organum, pulmones nempe: tanto operi Thymus impar, lenteaque nutritiæ succi præparationi dicatus, jacet tunc iners, & brevi evanescit, suo jam functus munere; nec segniter pro nostra militat sententia facta in juvenibus animalibus observatio: quædam enim vasa sunt vitam viventia interrupto licet aeris

(e) Morgag.
adver. Anat.
animad. 13.
Duisling. de
laetæ cap. 3.
Iatrus,
Schedler,
Munick, Ra-
vius, &c.
(f) Heister.
Comp. Anat.
fæc. 150.
(g) Commin.
Acad. anni
1759. p. 533.
(h) Anatomi-
corpor. hum.
l. 2. c. 4.

(a) Commin.
Acad. anni
1759. p. 130.

(b) Notante
Clarii. D.
le Camus,
D. M. P.

transitu, per injectam tracheæ ligaturam, ⁴ in iis sanè nondum erat occlusum foramen ovale, & tunc mediante Thymo, indefinenter peragebatur sanguinis elaboratio.

V.

EX analogiâ prædictâ inducere nihil vetat, materiem lacteam quam vehit abundè sanguis, intra Thymi cellulas deponi, ibi à pulmonibus negatam accipere præparationem, haud secus ac in mammis elicetur lac, felici lymphæ huc advenæ coalitu, dein per vasa lymphatica infundi in canalem thoracicum, vel venam subclaviam: nec repugnat vasa lymphatica lacteorum vices gerere, cum ipsamet lactea vasa extra digestio operam meram lympham continuo vehant, ita ut quæ lactea prius erant, lymphatica duntaxat evadant. Reputarunt anatomistæ fœtus humores quamdam experiri debere elaborationem, quam placentæ totam commisere, at nostro saltem judicio, tali impar exsurget oneri, cum illud organum non in ipsâ fœtus substantia sit possum, quin imo longius distet, cum totum sit vasculis innumeris intricatum, cum idcirco tritus humorum hebetior, & tardior in ipso fiat circulatio. Phenomenorum decrecentia ac obliteratio Thymi non prætermittenda explanatio. In recenter nato, uberior humorum, sanguinis præsertim copia, propter affluxum exquisitissimi chyli, in propriis organis, matris nempe uberibus elaborati; sit igitur in primis instantibus singularis extensio Thymi, & partium totius infantis corporeculi: huc usque tenuissimis pervia fuerant humoribus, qui tunc ita crassescunt, ut exilissima Thymi vasa, inire & irrorare nequeant: indociles flecti, motibus cordis & fluidorum impulsu resistunt; insuper obturato foramine ovali, pulmones aëre externo distentos, facilius & directius subit sanguis, hinc multum ex ipso arteriæ Thymicæ detrahitur; aliunde continuo pulmonum motu comprimitur, ex ipso contenti exprimuntur succi, subsidere cogit, & tandem exarescit, cù proportione quâ fieri solent tum foraminis ovalis occlusio, tum & pulmonum expansio. Nobis interim sufficiat innixam experimentis, nec non analogiâ multiplici confirmatam, certò deducere posse conclusionem:

Ergo Thymus in fætu nutritioni inservit, pulmonumque vices gerit.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURALI.

<i>M. Joannes-Baptista EU- genia DUMANGIN.</i>	<i>M. Joannes COLOMBIER.</i>	<i>M. Michael-Philippus BOUVART, Regii or- dinis Eques, Regia Scien- tiarum Academiæ Socius.</i>
<i>M. Thomas LEVACHER DE LA FEUTRIE.</i>	<i>M. Joannes-Carolus DES ESSARTZ.</i>	<i>M. Michael Josephus MA- JAVULT, antiquus Regis exercituum in Germaniâ Medicus.</i>
<i>M. Ecrstrandus DUPUY.</i>	<i>M. Petrus-Maria VIEIL- LARD, M'. Petri Pois- sonnier, Leitoris & Pro- fessoris Regii Vicarius & successor a Rege designa- tus.</i>	<i>M. Carolus PAYEN.</i>

Proponebat Parisiis LUDOVICUS CAROLUS-HENRICUS MACQUART,
Remus, Docttor Medicus Remensis, nec non Siluberrimæ Facultatis Medicinæ
Parisienis Baccalaureus, Thelæos Autor, A. R. S. H. 1770.

A SEXTA AD MERIDIEM.

Typis Quillau, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi, 1770.